

Viorica Rădoi la Ateneul Român

...pe scenă dar și în sala de curs atunci când pregătește un concert, o audiție, în compania tinerilor ei colaboratori; ...pe scenă cât și în afara acesteia, pianista Viorica Rădoi este în continuare dinamică, comunicativă, mobilizatoare.

Pare paradoxal. Și totuși nu e. Pianista Viorica Rădoi este artistul care trăiește intens actul comunicării muzicale, îl trăiește pe podium, în repetiții, îl trăiește inclusiv prin discipolii domniei sale, tineri muzicieni și mai puțin tineri pentru care a fost și ră-

mâne - de aproape o jumătate de secol! - un inspirat maestru. Este acel dascăl animat de dorința de a sădi în conștiința celor tineri dragostea și respectul actului artistic, dorința de a descoperi, de a revela adevărul la nivelul spațiului atât de prețios al muzicii de cameră; iar aceasta cu implicarea nemijlocită a pianului drept instrument de bază al culturii muzicale europene moderne; pentru o perioadă extinsă - iată! - de mai bine de două secole și jumătate.

O demonstrează șirul nesfârșit al concertelor, al întâlnirilor profesionale cu cei tineri, cursurile de măiestrie susținute în țară și peste hotare... ; o demonstrează recentul concert cameral găzduit sub marea cupolă a Ateneului bucureștean, un captivant concert aniversar pe parcursul căruia Viorica Rădoi a apărut în compania actualilor, a foștilor studenți...; concert care a probat, o dată în plus, că pianul este un partener important - și nu un simplu secundant! - al actului muzical.

În mod cu totul inspirat, cu totul neașteptat, concertul s-a desfășurat sub genericul „Din dragoste pentru cenușăreasa!”. Căci, cu totul nedrept, de o ma-

nieră neprofesionistă, generație după generație, în viața noastră de concert pianul integrat ansamblului cameral, eventual în compania unui protagonist, a fost considerat a fi un simplu însoțitor și nu un partener. Este un act legitim pe care Viorica Rădoi, cu ani în urmă, de asemenea soțul domniei sale, regretatul pianist și profesor Octavian Rădoi, l-au întreprins cu fiecare repetiție, cu fiecare concert, pe parcursul fiecărei întâlniri profesionale susținute în compania tinerilor lor colaboratori.

Fără putere de tăgadă se demonstrează că protagonistul, cântăreț sau violonist, violoncelist sau flautist... sunt parte a întregului conceput de autor, de compozitor; ...că fiecare parte a ansamblului deține un rol funcțional în cadrul întregii structuri a operei de artă. Iar aceasta fie că este vorba de o arie de operă, de un duo-sonată cu pian, de un ansamblu mai mare. Acesta este motivul pentru care un veritabil far călăuzitor în activitatea domniei sale l-a constituit drumul artistic al minunatei muziciene, pianistă de ansamblu, un exemplar pedagog... care a fost pianista Suzana Szörenyi, artist al elitei celei înalte a vieții noastre muzicale.

Concertul la care mă refer a fost conceput de Viorica Rădoi drept o demonstrație privind crezul artistic al domniei sale. Au însoțit-o pe scena Atheneului foști și actuali studenți, câțiva dintre artiștii care, de ani buni dau consistență vieții noastre muzicale, de asemenea pedagogiei pianului sau artei muzicale camerale. Au putut fi audiați, sopranele Felicia Filip și Irina Iordăchescu, violonista Cristina Anghelescu. Au fost prezentate creații dintre cele mai diferite aparținând unor stiluri diferite ale istoriei muzicii; lucrări pe parcursul cărora s-a demonstrat că evoluția la nivelul palierului pianistic, indiferent de funcția acestuia, se constituie într-o parte integrantă a întregului operei muzicale de artă.

Pagini semnate de Johannes Brahms, de Modest Mussorgski au cunoscut realizări cu totul notabile, în bună parte entuziasmante, datorate baritonului Alexandru Chiriac, violoncelistului Mircea Marian, tineri muzicieni care oferă promisiuni temeinice în spațiul vieții noastre de concert; așteptări îndreptățite sunt oferite în continuare de violonista Simina Croitoru.

Indiscutabil, momentele de mare antren, de savoare cuceritoare, le-a oferit Viorica Rădoi însăși, în compania mai tinerei sale colege, pianista Steluța Radu, parcurgând partituri îndrăgite de marele public, lucrări semnate de Darius Milhaud sau Dmitri Șostakovici.

O aniversare, un eveniment, un crez împlinit! A fost o seară închinată gândului potrivit căruia muzica se constituie într-un act artistic unitar ce poate fi împlinit în toate palierurile structurii acestuia; cu dedicație, cu entuziasm, cu știință.

Dumitru AVAKIAN